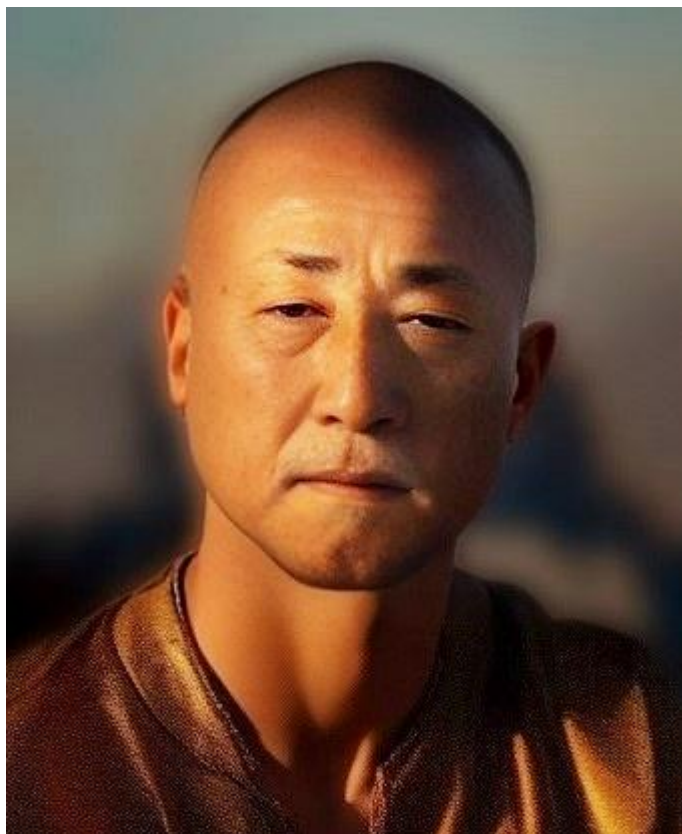




Sławomir Oleszek
Gdańsk, 2025

Wei Yu Sheng

rys lekarza wojskowego



Wei Yu Sheng, rekonstrukcja wizerunku

Niewiele jest informacji na temat mistrza Wai Yuk Sang'a (韋玉生), który jest bardziej znany z mandaryńskiej pisowni i wymowy jego nazwiska jako Wei Yu Sheng (韦玉生). Wiadomo, że urodził się w Foshan za dynastii Qing. Od dzieciństwa uprawiał system Tong Zi Gong (童子功), który jest częścią sztuki Qigong z klasztoru Shaolin, przeznaczoną dla bardzo młodych adeptów.

Właściwym momentem na rozpoczęcie tej nauki jest kilkuletni wiek, gdyż bardzo trudno jest opanować ćwiczenia rozciągania i uelastyczniania ciała, gdy kości i szkielet są w pełni ukształtowane oraz silnie powiązane tkankami o stabilnej długości i przekroju. Oprócz Tong Zi Gong uprawiał też boks południowy Wing Chun (詠春學), zwłaszcza długą tyczkę według metody Luk Dim Boon Kwun (六点半棍). Był przez to nazywany „Królem długiej tyczki”. W międzyczasie nauczył się leczenia stłuczeń, skręceń i nastawiania zwichniętych oraz złamanych kończyn. Praktykował tradycyjną medycynę Dit Da Jow (跌打正骨之術).

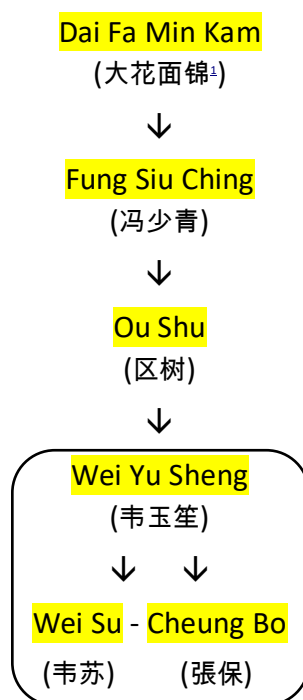
Kiedy w 1912 roku Sun Yat Sen utworzył Kuomintang, rok później Prezydent Republiki Chińskiej (generał) Yuan Shi Kai zakazał jego działalności. Kuomintang nie ustępował i w 1918 roku powołał do życia nieuznawany przez władze publiczne rząd rewolucyjny w Guangzhou. Wai Yuk Sang (Wei Yu Sheng) został wówczas lekarzem Kuomintangu specjalizacji wojskowej. Przebywał w jednostce usytuowanej w hrabstwie Nam Hoi (Foshan), gdzie dodatkowo pracował jako instruktor walki wręcz. W kręgu jego najbliższych znajomych znajdowali się w tamtym czasie inni mistrzowie Wing Chun. Przede wszystkim Yuen Kai Shan (阮奇山), oraz „Wielki Byk” Cheung Bo (張保) z Tian Hai Lou (天海樓).

Kiedy podczas jednej z licznych walk zastosował „kopnięcie przebijające serce” Chin Sam Toi (穿心腿) i przeciwnik reprezentujący szkołę wymienianą jako Liuhe Bafa zmarł, niezwłocznie oddał się pod opiekę Buddy. Usunął z diety wszystkie produkty mięsne oraz zaprzestał nauczania kungfu.

W wyniku głębokich studiów przeprowadzonych nad Wing Chun i Qigong opracował własną sekwencję „Energii powracającej do źródła”, która została oparta na pochodzącej od Bodhidharmy formie „Zmiany ścięgien i mięśni” Yi Jin Jing (易筋经). Ćwiczenia te nazwał San Hei Gwai Yun Gung (腎氣歸元功), mandaryńskie Shen Qi Gui Yuan Gong. Ich głównym celem jest skupianie się na wzmacnianiu pracy nerek i krążenia płynów ustrojowych w organizmie.

W 1956 roku Yuen Kai Shan zachorował i w konsekwencji zmarł. Wai Yuk Sang wraz z Cheung Bo udali się wtedy na pogrzeb. W muzułmańskiej restauracji (回民) w Guangzhou zamówili tłuste wegetariańskie jedzenie, po którym Wai Yuk Sang źle się poczuł. Dolegliwości żołądkowo-jelitowe długo nie ustępowały i proces chorobowy rozwijał się. Doszło do silnego rozstroju zdrowia, w następstwie którego zmarł pod koniec 1957 roku.

Za życia nie otworzył formalnej szkoły pod szyldem Wing Chun. Swoją wiedzę i umiejętności przekazał jednak synowi Wei Su (韦苏) i wspomnianemu Cheung Bo. Stąd zachowały się istotne dane na temat linii przekazu, która wygląda następująco:



Kontynuacji tego przekazu poświęcił się sifu Cheung Bo. Dzięki niemu opisane wydarzenia nie popadły w zapomnienie, a Wai Yuk Sang został pośmiertnie uznany za patrona szkoły Yao Bao Wing Chun (佛山耀保詠春拳) w Foshan. Jej liderem jest mistrz Mai Yao Ming (麦耀明师傅). Jego dziadek Mai Hua (麦华), który uprawiał Hung Gar, sparował z mistrzem Wai Yuk Sang'iem i był pod wrażeniem jego sprawności. W związku z tym zabiegał, aby jego syn Mai Zi Yun (麥子雲) został dopuszczony do nauki Wing Chun. W tym czasie Wai Yuk Sang nie przyjmował już uczniów, więc skierował go do swojego ucznia, mistrza Cheung Bo. Dało to początek organizacji Yao Bao Wing Chun, która sławi dziś dobre imię Wai Yuk Sang'a i Cheung Bo.

Od strony technicznej zasadniczą cechą szkoły Yao Bao jest ciągła praktyka podstaw, wielokrotne powtarzanie pojedynczych technik i praca z partnerem. Nauczanie odbywa się metodą przekazu bezpośredniego. To nie starsi uczniowie, a osobiście mistrz prowadzi każdego ucznia (师傅带徒弟). Zwraca przy tym uwagę na poprawność kopnięć „Tek” (踢), uderzeń „Da” (打), chwytów i rzutów „Set” (摔). Mai Yao Ming (kantońskie: Mak Yiu Ming) opublikował nagrania video w języku chińskim i angielskim pod tytułem „Traditional Practical Wing Chun” (传统实战咏春拳), oraz „Wing Chun Dan System 1-6” (咏春拳段位制1-6段).